ŞAKA

Erkek — Her gün biraz daha gözümde yükseliyorsunuz!..

Kadın — Yooook... Ben sizin bildiğiniz mallardan değilim!..

No 184

Nisan Yağmuru

Manzum Roman: 6

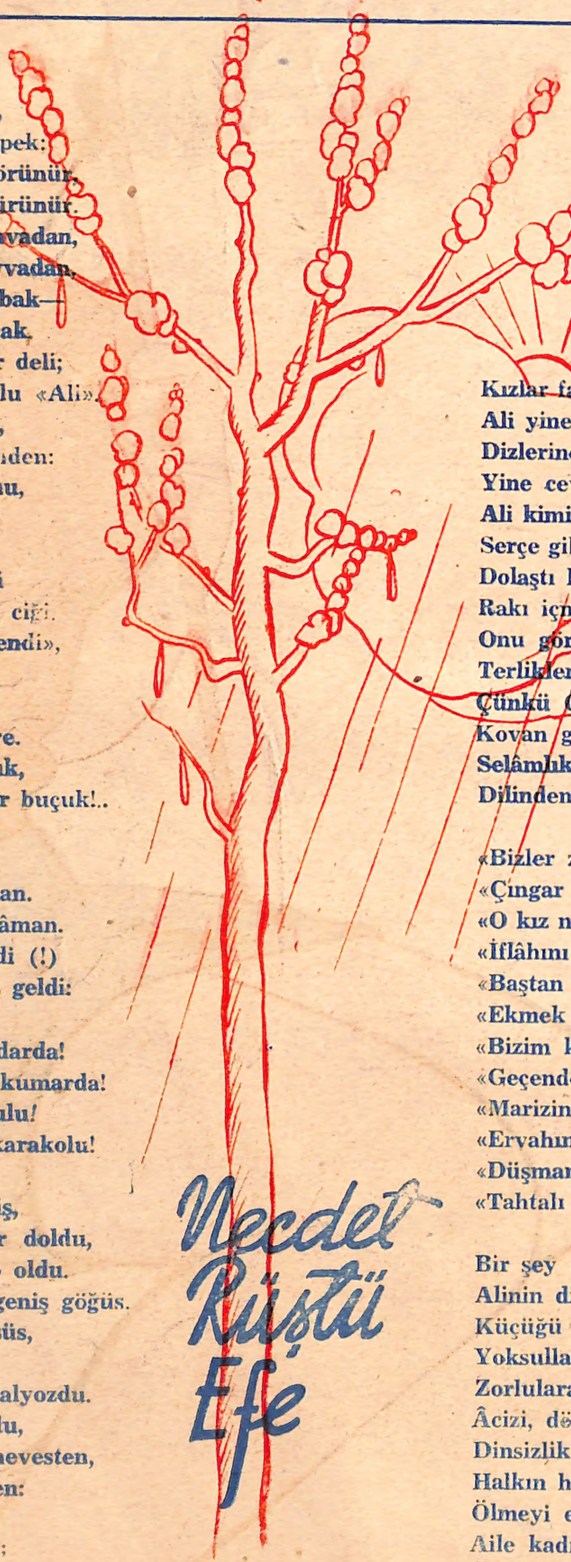

Gerçi yetişirse de batak içinde çiçek,
Bunun tersi de olur, ki bu acıklıdır pek:
«İyilik» kaynağında «kötülük» de görünür,
Zümrüt çimen altında yılanlar da sürünür.
Tayfun nasıl koparsa en yatık bir havadan,
Şarap nasıl çıkarsa en kutlu bir meyvadan,
İşte böyle gelmişti —Tanrının işine bak—
En faydalı anadan en zararlı yumurcak.
Bir akıllıdan doğdu, ne yazık, bir zır deli;
Bu, baş belâsı kim?.. mi: dadının oğlu «Ali».
Evdeki yaşlı dadı evlenmişti eskiden,
Bu çocuk yadigârdı hüzünlü bir sevgiden:
Saadetle gelmedi bu evlenmenin sonu,
Eri savaşa gitti; şehit ettiler onu:

Eski çobanımızın, sütçümüzün dibciği
Balkanda yere serdi zavallı «Ratıp» ciği.
Genç yaşında ölünce «Aktar Ratıp efendi»,
Dul kadının sevinci ölesiye tükendi.
Kucakda yetimle yanıp alev aleve;
Evlenmemek üzere kapanmıştı bu eve.
Baba terbiyesinden uzak olunca çocuk,
Büyüdü, çiçek oldu; maşallah, kırk bir buçuk!..
İçti onunda tütün, on sekizinde rakı,
Yirmisinde taşıdı elde sustalı çakı..
Mahalleye attırdı yirmi üçünde duman.
Yirmi dördünde dedi kızlar ondan elâman.
Hulâsa, yıldan yıla, meziyeti yükseldi (!)
Çok marifetler yaptı, her gün havadis geldi:

— Ali on kişi doğmuş dün gece Üsküdarda!
— Ali kavga çıkarmış, bıçak çekmiş kumarda!
— Ali hovarda olmuş Galatada korkulu!
— Ali çıkmış çığrından; basmış bir karakolu!

Ali bu haltı yemiş; Ali şunu becermiş,
Bu iğrenç haberlerle bütün kulaklar doldu,
Hep bunlar içkidendi.. lâkabı «bulut» oldu.
Hem de güzel bir gençti: uzun boy, geniş göğüs.
Parlak, sarı saçları Tanrının yaptığı süs,
İri, yeşil gözleri hilkatin şaheseri,
Sonra, yumruklar da bir çift çelik balyozdu.
Kenar mahallelerde kızlar aklını bozdu,
«Ah!. Aliye varsaydım!.» öldüler bu hevesten,
Türküsünü çıkarıp, ut çaldılar kafesten:

Ah!.. Kıysa bir nikâh, gelse insafa;
Vurgunum.. Kalmadı farkım deliden!..
Dünya bir tarafa. o bir tarafa:
Canımı veririm. geçmem Aliden

Alinin aşkiyle bağrım deşili,
Alinin gözleri yaprak yeşili!..
El ne karışırmış; oluveririm
Ben ister kölesi, ister karısı!..

Gurubdan bakarım, yanıp eririm;
Ah!.. Yavrum!.. Saçları altın sarısı!..
Alinin aşkiyle bağrım deşili,
Alinin gözleri yaprak yeşili!..

Kızlar farksız oldu da güneş altında kardan,
Ali yine almadı hiç birini bunlardan.
Dizlerine kapandı çok âfet, nice âhu,
Yine cevap bu oldu: «Evlenmiyorum, yahu!..»
Ali kimi seviyor?. Herkese oldu merak,
Serçe gibi yaşadı daldan dala uçarak,
Dolaştı koldan kola ve kucaktan kucağa.
Rakı içmeden gelir on beşte bir konağa,
Onu gören şaşardı: «Maşallah; ayık..» diye.
Terlikler getirirdi ev halkına hediye!
Çünkü Çarşıkapıda büyük dükkânı vardı,
Kovan gibi işlerdi: kadınlarla dolardı.
Selâmlıkta oturur, pek yüz vermez herkese,
Dilinden anlamazdı konuşsa da hiç kimse:

«Bizler zom olmak için anzarotu çekmişiz,
«Çingar çıkaranları bir muştada ekmişiz!..
«O kız neye toslamaz yanaklarından zırnık,
«İflâhını keserim içsin üç dolu pırnık!..
«Baştan kara olmadık ne kadar kalsak matiz,
«Ekmek çıkar mı diye ettik gacoyu dikiz!..
«Bizim kaşık düşmanı mum gibi olsun diye,
«Geçende mum adadık ölüsü kandilliye!..
«Marizine kayarız çok fiyaka satanın,
«Ervahına püf deyim mastor olup yatanın!..
«Düşmanlar susta durur sustalıyı çekince,
«Tahtalı köyü boylar nallarını dikince!..»

Bir şey anlaşılmazdı bu sözlerinden gerçi,
Alinin dili bozuk; fakat temizdi içi:
Küçüğü sevip korur, büyükle olur büyük,
Yoksullara yardımı omzuna bilmezdi yük.
Zorlulara baş eğmez, acı gelir esaret,
Âcizi, dövmek için göstermezdi cesaret,
Dinsizlikten kaçınır, hırsızlıktan utanır,
Halkın hakkını yemez, kendi hakkını tanır.
Ölmeyi evlâ bilir, yaşamaktansa tenbel,
Aile kadınına asla uzatmazdı el.
Üç mahalle aşırı çapkınlık ederdi o ,
Ahlâklı külhandı o.. yiğitti o.. erdi o..

— Daha var —

Necdet Rüştü Efe

Sene: 4, Cilt: 7, No. 184 FİATI 10 KURUŞ Perşembe — 11 Mayıs 1944

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi: İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI

Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.

Yabancı memleketlere Seneliği
800, Altı aylığı 400 kuruştur.

HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ MİZAH GAZETESİ

PASİF KORUNMA GECESİNDE...

Bekçi — Şu kadına bak!.. Işıkları söndürmemiş, ceza keselim mi?..

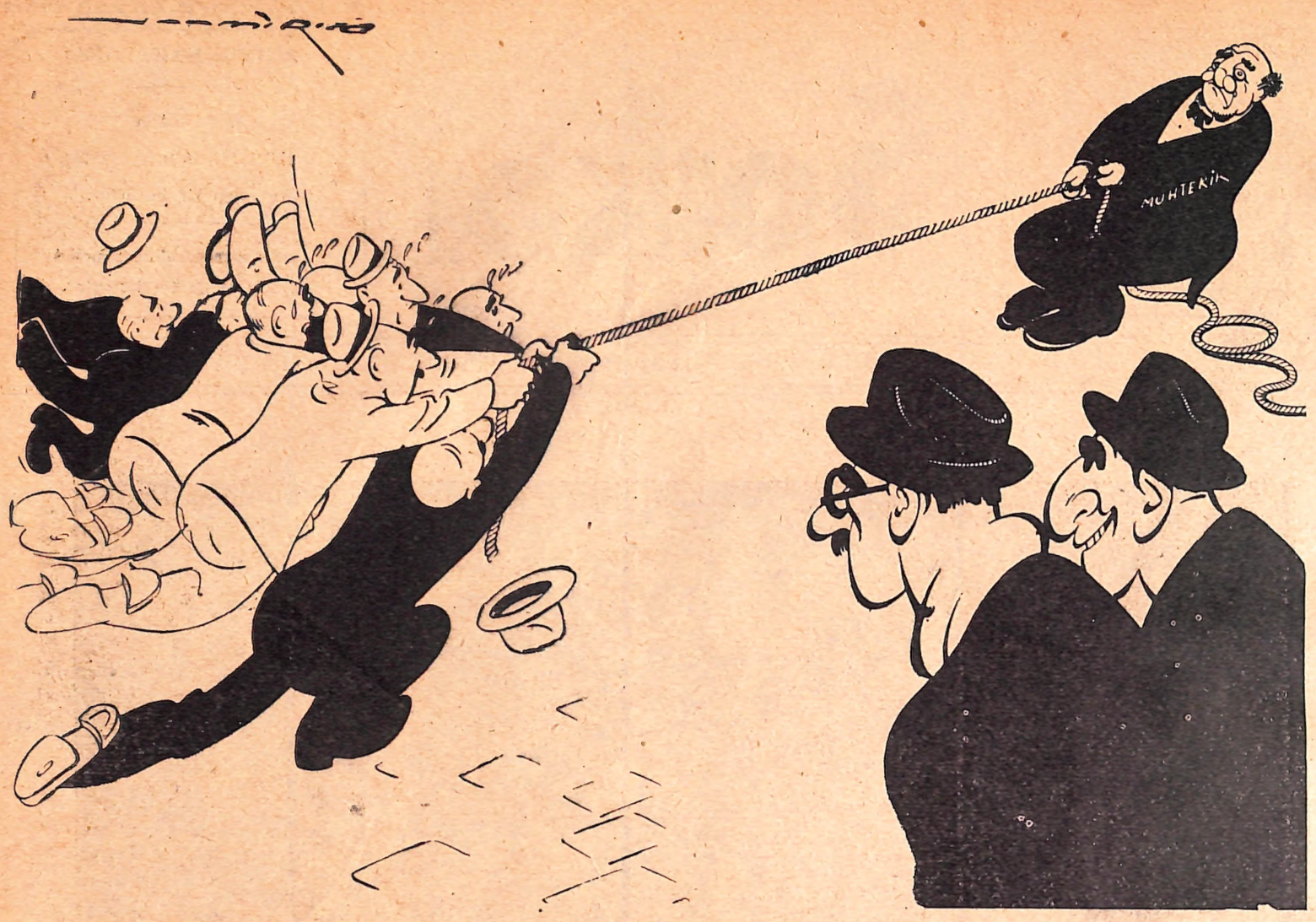

PİYASAYA YİNE MUHTEKİRLER HÂKİM!..

— Dikkat edin yahu.. bu sefer de bize ipin ucunu kaçırtacak!..

HAFTANIN ŞAKASI

DOKTORUN ANLAYIŞI

Boyuna evlenip boşanan bir zat son karısının ikinci çocuğa gebe kalması dolayısiyle Üniversitenin Alman profesörlerinden birine müracaat etti. (Bana kendi anlattığı için, isimleri yazamıyorum). Üstat, muayeneden sonra o zata:

— Maşallah, dedi, bir çocuğunuz geliyor.

Hastasını muayene ettiren zat:

— Yedinci!.

Deyince profesör şaştı:

— Nasıl oluyor?.. Ben bir çocuğunuz var biliyordum..

— Sonuncu karımdan bir vardı. Bir de doğacak olan iki.. İki evvelki karımdan, üç de daha evvelkinden...

Profesör muhatabının sözünü kesti:

— İşin aslını şimdi keşfettim..

— Neyin aslını üstat?.

— Müslümanlar dörde kadar evlenirler, biliyorum, fakat kanun menettikten sonra galiba işi sıraya bindirdiniz!.

●

AKLİYE

— Vah zavallı Akliyecik vah...

— Ne olmuş? .

— On altı lirasını çarpmışlar Akliye isminde bir kadıncağızın...

— Ne esef ediyorsun birader, akılsızlığa kurban gitmiş zavallı...

●

HATİCE ERKEK OLUYOR.

— Guraba hastahanesinde Hatice isminde bir kızcağız erkek oluvermiş.

— Biliyorum..

— Pek memnunmuş...

— Bunu bilmiyordum; fakat erkek oluşunu şimdi tabiî görmeğe başlıyorum.

— Neden?

— Elbette yahu! bu zamanda aklı olan hangi kadın erkek olmaktan memnuniyet duyar? Demek bu erkekliğe lâyıkmış!.

●

HIMAR

— Bak İsmail Habip Sevük Cumhuriyette hatıralarını yazıyor...

— Evet, okuyorum...

— Fakat pek feci bir hataya kurban gitmiş...

— Ya...

— Bir yerde içkinin humarını bugüne kadar sırtımda taşırım mânasına bir söz sarfediyor. Fakat humar kelimesi eşek şekline girerek hımar olmuş...

— Zavallı üstat... Hakikaten hiç suçu olmadığı halde bu hatayı da yüklenmiş desene!...

●

AKIL

— Akıl hastahanesinde bir hasta birdenbire ölmüş, ölümü şüpheli görülüyormuş...

— Neden şüpheleniyorlar dersin?.

— Birdenbire ölüşüne bakılırsa, akıllanmış olmasından!.

●

DÖRT MÜ, BEŞ Mİ?

—Bak Tasvir beş yaşına basmış...

— Hayır dört yaşına...

— Yahu, bütün gazeteler beş yaşında diye yazıyor..

— Ben bizzat Tasvirin yazdığını söylüyorum sana...

— Kızma canım, belki Velid Bey üstadımız yaşını küçültmek istemiştir!.

●

NE ZAMAN?

— Yıldızlar üzerinde araştırmalar yapılıyor.

— Niçin?.

— Kıyametin ne zaman ve nasıl kopacağını anlamak için...

— Bunun için yıldızlara bakmağa ne lüzum var?. Ay başlarına doğru bizim eve bir bakmak kâfi!.

Şakacı

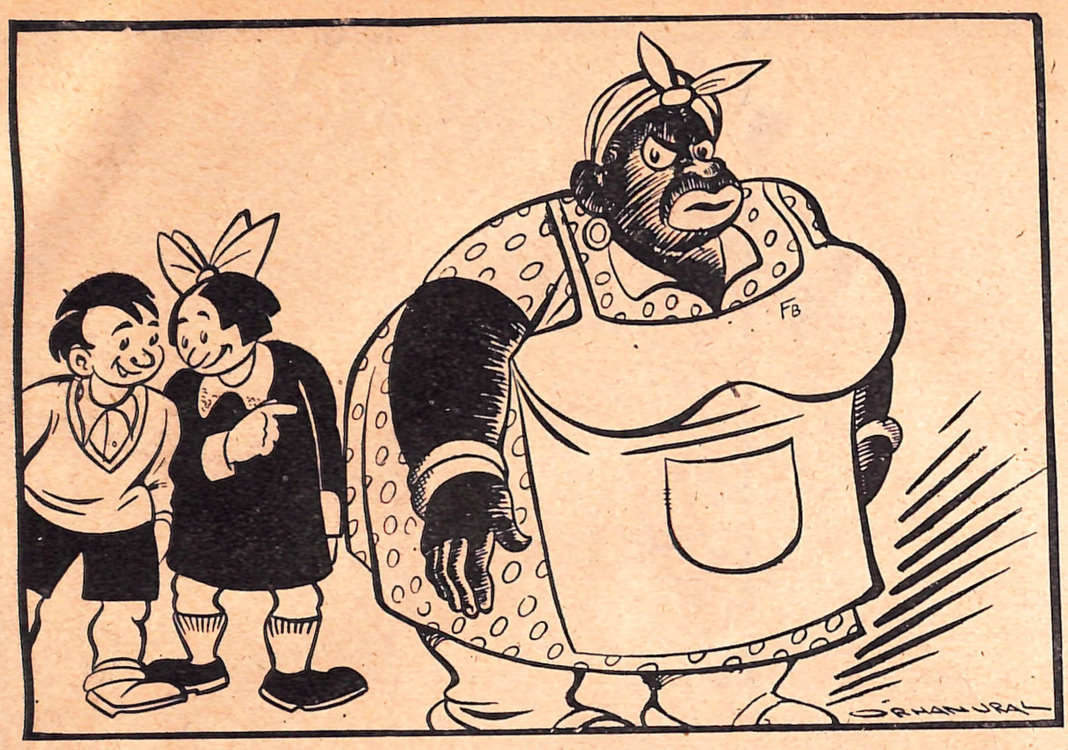

IŞIKLARIN KARARTILMASI GÜNÜNDE..

Çocuklar — Aaa.... Bizim bacıya bak.. O da ışıkları karartmış!..

K i m y a g e r:

NEBAHAT YALGIN'LA

MULAKAT

Bugünkü harbin bir kimya harbi, ticaretin kimyaya müstenit olduğu malûmdur. Bu itibarla birinci sınıf bir kimyakerin fikirlerini öğrenmeği faydalı buldum. Elimdeki adrese bakarak Cağaloğlundaki binanın kapısını çaldım. Bir bayan açtı:

— Bayan Yılgın'la görüşmek istiyorum.

— Fikrinizi değiştirirseniz, aradığınız benim diyebilirim.

— Anlamadım.

— Sözünüzü geri alın diyorum. Ben yılgın değil, Yalgın'ım. Hiçbir şeyden de yılmam.

— Şüphesiz efendim. tenevvür ettim.

Kutu gibi bir muayenehaneye girdik. Bayan Nebahat Yalgın, masasının başına geçti. Sağda büyük bir camlı dolap, solda bir hassas terazi.. aralık duran bir kapıdan, çini döşeli lâboratuvar görünmede...

— Bir emriniz mi vardı efendim?

— Hayır... Yâni, evet, şey...

— Korkmayın canım, burası nihayet bir muayenehane...

— Ben de ondan korkuyorum ya..

— Neden?.

— Tahlile uğramak istemem de ondan...

— Allah Allah... Tüccar mısınız yoksa?

— Hayır, gazeteciyim. İyi ki gazeteci olduğumu hatırlattınız, size bazı şeyler soracaktım...

— Buyurun, dinliyorum.

— Biliyorsunuz, piyasada bir çok mahlût maddeler yapılıyor...

— Evet. Tâbiri mazur görün, öyle haltedenler de varmış..

— Acaba gıda maddelerindeki karışıklık hakkında...

— Rica ederim, karışık şeylere karışmam...

— Niçin? Çarşı pazarla alış verişiniz yok mu?

— Ay, dışarda çalıştıktan sonra bir de ev, çarşı işlerine mi bakayım?

— Peki, yağ falan kullanmaz mısınız?

— Hayır. Şişmanlarım sonra. Pek lâzım olursa lâboratuvarımda kendim yaparım.

— A... Öyle ya, kimyakersiniz..

— Elbette.. (Camlı dolaptan bir kavanoz çıkararak) bakın, istikbalde belki lâzım olur diye bu şekerleri ben yaptım...

— Bunlar kesme şeker değil mi?

— Evet ama, Erzatz...

— Madem ki ticaretle, gıda maddeleriyle alâkanız yok, ne iş yaparsınız öyle ise?

— Hastalarımı muayene ve tahlil ederim...

— Sahi.. hem hastanız da pek bol olsa gerek..

— Rica ederim komplimana lüzum yok. Eksik olmasınlar tanıdık doktorlar tahlil icap eden hastaları bana gönderirler..

— Nasıl tahlil edersiniz?.

— Evvelâ şöyle bir süzerim, sonra nesini tahlil ettirmek istediğini sorarım...

— Neler tahlil edersiniz?

— Her şey... Hisleri tahlilden tutun da kana kadar... Hastadan bir parça kan alırım meselâ...

— Tabiî ücret de alırsınız. Kanını, parasını alınca geriye bir kuru canı kalır zaten..

— Orası doktorları alâkadar eder, beni değil...

— Doğru, demin istemem dedim ama, şimdi merak oldu, beni bari tahlil edebildiniz mi?

— Evet ama, daha ilk görüşmemizde darılmanızı istemem, söyleyemiyeceğim..

— Sonu 9 uncu sahifede —

— Kâr hadlerinin tespitinden sonra fiyatlarda tenezzül olmuş...

— Fakat azizim bize tenezzül edecek kadar değil!..

— Neclâyı tanıyorsun değil mi?.. Son günlerde çok dönek bir kadın oldu.
— Tabiî, bu yaz Yeldeğirmeni'ne taşındılar..

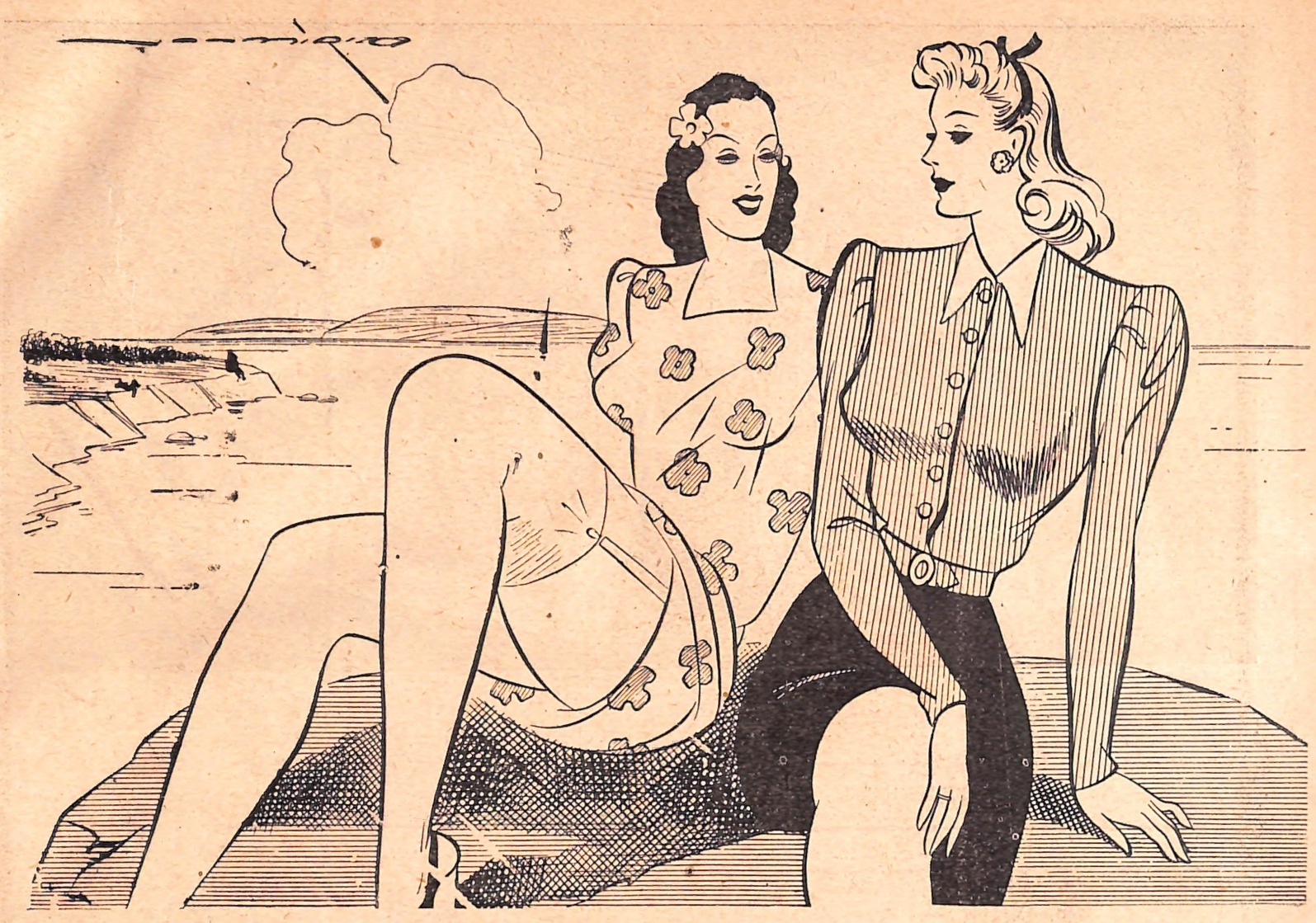

— Işıkların söndürüldüğü gece birdenbire sarılıp beni öpmesin mi?..
— Ne yaptın, bağırdın mı?..
— Hayır, tehlike geçti düdükleri ötünceye kadar sesimi çıkarmadım.

Anıt Kabir müsabakasını kazanan miarlarımızdan:

EMİN ONAT

Damat Ferit Gibi...

Kaldi hainleri yurdun geride:
Muhtekir benzedi Damat Ferid'e!..
Aç yatıp döndü de millet tiride,
O, sefa sürmede hâlâ beride:
Muhtekir benzedi Damat Ferid'e!..

Tutmuyor hiç biri aslâ sözünü,
Hepsi milyonlara dikmiş gözünü!..
Silemez kirli, mülevves yüzünü
Bez değil, belki kasap süngeri de!..
Muhtekir benzedi Damat Ferid'e!..

Çökecek süslü, mükellef salonu:
Gelecek vurgunun elbette sonu!..
Aramızdan tükürüp attık onu,
Ve mezarlıkda bulunmaz yeri de!..
Muhtekir benzedi Damat Ferid'e!..

Duydu vurdukça fakir milleti haz;
Onu, katil diye, assak yine az!..
Geberip gitse bu hain; duramaz,
Soyar alçakça bütün mahşeri de!..
Muhtekir benzedi Damat Ferid'e!..

Necdet Rüştü Efe

Mimarının (hikmet)ine (arif) olan bir Y. mimarımız:

A. H. HOLTAY

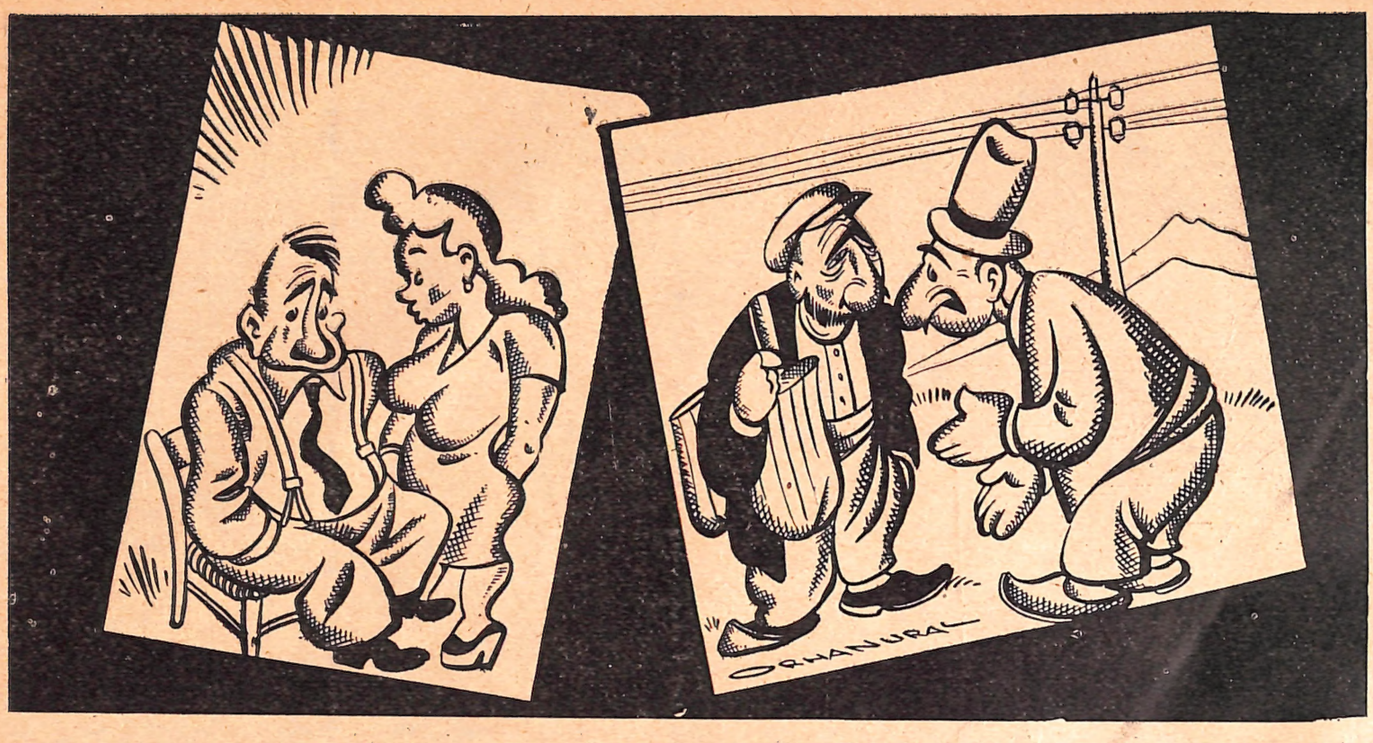

— Beş kişilik bir aile ayda ancak 348 lira ile yaşayabiliyormuş..

Beş nüfuslu memur — Aman dikkat et karıcığım, acaba biz yaşıyor muyuz, yoksa ölü müyüz?...

— Dikkat et hacı baba.. İstanbulda bundan sonra arasıra tehlike işareti vereceklermiş!..

— Merak etme oğul, bu sefer alış-verişe gitmiyorum..

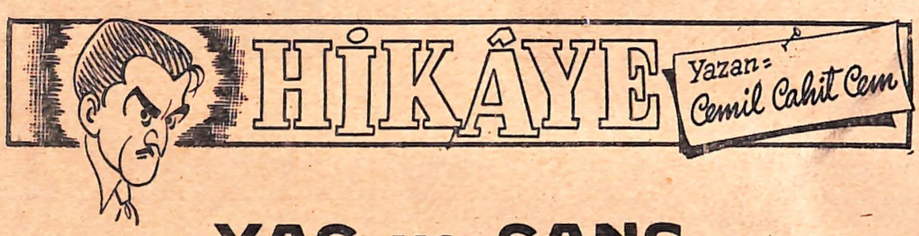

YAŞ ve ŞANS..

Havalardan mıdır, yoksa sudan mıdır... Yahut da parasızlıktan mıdır nedir, ikimiz de keyifsizdik..

Köprü üstünde yürüyorduk.

— Senin canın kavga etmek istiyor galiba... dedi.

— Yook.. görmüyor musun, susuyorum.

— Ben de onun için söylüyorum ya.. dedi. Öyle can sıkıcı, neşe kaçırtıcı insan oldun ki..

— ?!..

— Ya vır vır vır söylenirsin..

— Susuyorum yahu!

— ...Yahut da dut yemiş bülbül gibi susarsın..

— Öyleyse söyleneyim! Bak bugün hava nekadar güzel?

— Sen kendinle alay et.. bu havanın neresi güzel?

— Pek âlâ, başka şeyden bahsedelim.. şu bayanın şapkasına bak..

— Sana kaç kere, gelip geçen kadınlara yiyecek gibi bakma, demedim mi?

— Öyleyse şu bayın sırtındaki pardesü...

— Aman ne enteresan mevzu?. Bir de gûya muharrir olduğunuzla, muhayyilenizin zenginliğiyle, mevzu icat kabiliyetinizle, eğlendirici ve oyalayıcı zekânızla övünürsünüz..

— ?!..

.....

Bir piyano bayiinin önünden geçiyorduk. Birden durdu:

— Bugün son günü!. dedi.

— Evet!

— Yarın çekiliyormuş..

— Hımmm!

— Bu seferki büyük ikramiye yüz bin lira..

Yüz bin lira! yüz bin lira!..

Bu söz, keyfimi yerine getirmişti. O, devam etti:

— Hani geçen akşam, Cemallerde mevzuu bahsedilmişti. Herkes doğumyılının tarihinin numarasını alacak, şansını öyle deneyecekti.

— Zor bir iş bu.. dedim. Senin doğumyılın kaçtı canan?

— 1910! dedi.

— İyi hatırında kalmış galiba?..

— A.. vallahi 1910 ayol.. yalan söylemeğe ne mecburiyetim var..

Sonra, birdenbire durdu:

— Eh!. dedi. Ben buradan ayrılıyorum Cemil! Yarın akşam sinemanın önünde buluşacağız değil mi?. Sen burada şu bileti ara.. eğer bulursan mükemmel olur.

Önümüzden bir tramvay geçiyordu. Bir koşuda sahanlığa sıçradı.

.....

1910 numaralı bileti nerede bulursun? Bu bileti bulmakla, herhangi bir numaraya büyük ikramiye rastlaması arasında, şans bakımından ne fark vardı ki?..

Yoluma ilk çıkan biletciye sordum:

— Hazret, ben bir piyanko bileti alacağım..

Önüme bir deste uzattı.

— Buyurun, çekin! dedi.

— Yook.. benimkisi öyle değil.. muayyen bir numara istiyorum.

— Hangi numara bayım?

— 1910!

Bir an düşündü.

ŞAP ve ŞEKER:

KARARTMA DENEYİ

Pek hoş çalışırlardı karanlıkta ekipler,
Olsaydı kadından, bütün âzaları, bir bir..
Zira korunuş şekli kadınlarda caziptir!
Her tecrübe zulmette muvaffak olur elbet,

DELİ DERVİŞ

— Tesadüf! dedi. Bu numara bizdedir.

Heyecanla yüreğim ağzıma gelecekti:

— Sahi mi?

Cevap vermiyor, desteler arasında 1910 u arıyordu. Buldu. Çıkardı.

— İşte!

Baktım. Sahiden 1910. Bu işte bir keramet yok muydu? Şans, daha başlangıçta güleryüz göstermeğe başlamıştı. Fakat adamcağız, tam bileti damgalayıp bana uzatıyordu, ki dükkânın içinde bir defter karıştırmakla uğraşan, gençten bir bayan söze katıldı:

— O bilet satıldı.. Lebibe hanım aldı ya...

Büyük ikramiyeyi avucumun içinde görürken birdenbire kaçırmanın hayal sukutuna uğramıştım.

— Nasıl olur canım? diye itiraz ettim.

Bayan bana defteri uzattı:

— Bakın bayım. İşte 1910. İşte Lebibe hanım.. Bakın, parasını da vermiş.

— Hay Allah kahretsin!.

Biletçi tekrar desteyi karıştırmaya başlamıştı:

— Maamafih üzülmeyin! dedi. İşte size yakın bir numara daha.. 1907 de burada.

— 1907 mi? Ne yapayım 1907 yi? Bana 1910 lâzımdı. 1907 yi alacak olduktan sonra 1890 ı veya 241 310 u almışım hep bir.. vah vah.. Allahısmarladık..

.....

Sinemanın kapısında buluştuğumuz zaman suratım yine asıktı.

— Ne oldu bilet? diye sordu.

Olanları, başından sonuna kadar anlattım. Sonra:

— Dahası var?. dedim. Bak, akşam gazetelerinde kazanan numaralar var.. büyük ikramiye hangi bilete çıkmış biliyor musun?

— Hangisine? diye atıldı. 1910 a mı?

— Hayır 1907 ye!. şansa bak.

Cananın yüzü evvelâ kıpkırmızı, sonra da sapsarı kesilmişti.

— 1907 ye ha?. diye bağırdı.

Elini, kalbinin bulunduğunu sandığı yere bastırmıştı.

— Elbette 1907 ye ya?. dedim. Eğer 1907 de doğmuş olsaydın bugün tam yüz bin lira sahibiydik!

Gözlerinin içine bakıyordum:

— Maamafih bunda senin ne suçun var?. dedim. Madem ki 1907 de doğmamışsın!

Hıçkırır gibi konuşuyordu:

— İyi ama ben.. dedi.

— Eyyy, ne olmuş sen?

— Ben aslında 1907 de doğdum zaten...

Birdenbire neşem yerine geimişti:

— Hay Allah razı olsun!. dedim. Öyleyse on lira kazandım. Çünkü dünkü bilet hâdisesinden sonra Cemalle bu meseleye dair bahse girişmiştik. O 1910 diyordu. Bense 1907 diye dayatıyordum. Sana gelince, yüz bini göz göre göre kaçırdın. Nasıl kaçırdın.. nasıl, bir daha yaşını saklar mısın?

Cemil Cahit

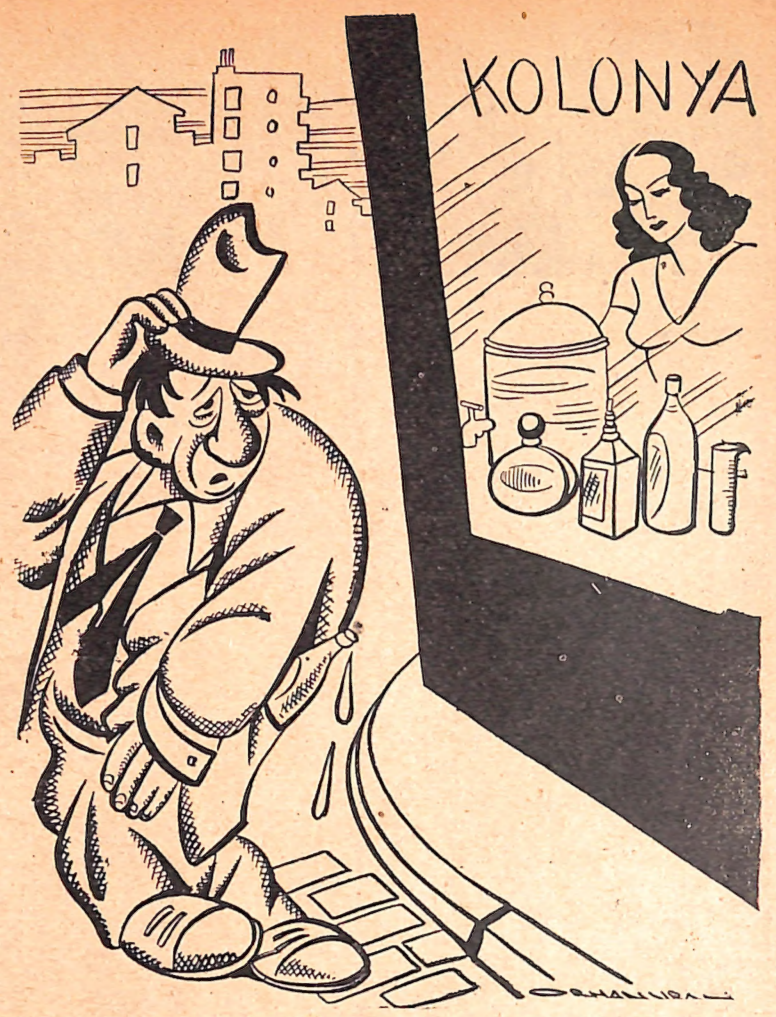

RAKI YERİNE KOLONYA İÇENLER ÇOĞALIYORMUŞ..

Sarhoş — Vay canına, bizim meyhaneci Apostol bir kadın tezgâhtar almış..

Özlediğim Yüz

Bir yüz diyorum tertemiz üstündeki hatlar,
Bir yüz ki bütün onda benim özlediğim var.
Bir yüz ki eser yok temiz alnında riyadan;
Bir yüz ki çizilmiş gibi nurdan ve ziyadan,
Şefkat dolu, rikkat dolu, saffet dolu bir yüz,
Baktıkça derununda muhabbet dolu bir yüz.
Bir fecri mukadder gibi karşımda belirse,
Bir gizli teselli olarak gönlüme girse,
Birdenbire sıyrılsa içim bunca kederden,
Koynumda neyim var bana kalmış senelerden;
Nem var ki bütün varlığı bir an benim olmuş?
Gönlümde emel bir kuru yaprak gibi solmuş..
Ömrümde bu gün istiyerek bulsam eğer ben,
Bir hâtıra mâzide kalan sevgililerden...
Lâkin, ne yazık; işte geçen günden eser yok.
Âlemde o içten duyulan hislere yer yok..
Herkes gibi her şey bana bigâne bu yerde,
Esrarıma mahrem olacak sevgili nerde?
Onlar mı bütün ruhumu sihrile saran bağ;
Gönlümde hayat, neş'e olan bir sürü menba?
Bir yüz diyorum tertemiz üstündeki hatlar;
Bir yüz ki bütün onda benim istediğim var...
Bir yüz ki nasıl ben onu buldum! diyebilsem?
Tiksinmiyebilsem.

Hulya — 25/Mayıs/943

KİMYAGER NEBAHAT YALGIN'LA MÜLÂKAT

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

— Mersi. Kimyanın günümüzdeki ehemmiyeti hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Çok şeyler düşünüyorum. Eğer harp devam ederse tabiî yiyecek kıtlığı artacak.

— Ve kimyagerlere gün doğacak..

— Nasıl isterseniz öyle deyin... Herhalde irtikbalin gıda maddelerini bakkal dükkânlarında değil, lâboratuvarlarımızda arıyacaksınız.

— Şimdiden bir kısmını karaborsada, bir kısmını eczahanelerde aramağa alıştık bile... Yalnız o zaman doktorlara zararınız dokunacak...

— Neden?

— Ötedenberi onlar hastaya hapı yuttururlardı, yiyeceklerimizi komprime halinde almak zarureti hasıl olursa millet yalnız sayenizde hapı yutacak demektir.

Muhabir

Seyahat, Macera, Aşk ve Sinema Romanı — Yazan: Cemil Cahit CEM

— 25 —

— Orası beni alâkadar etmez, dedi. Konturat sarihtir. Eğer taahhütlerinizi yapamazsanız bize beş yüz bin dolar tazminat vermeniz lâzım...

Onniğin gözleri, faltaşları gibi açılmıştı:

— Ne beş yüz bin doları zo ?. Böyle orostopoğluluk olur ?. Bizi mantara bastıracak bu herif..

Lâkin, Şenk, üç ahbabın gözlerindeki şüpheyi okuyunca, cebinden konturatı çıkarmıştı. Araştırdı. Bir yerine parmağını koyarak gösterdi:

— İşte!. Gayet sarih.. Hem buradan bizim iznimiz olmadıkça bir yere ayrılamazsınız, hem de yazılı günden, yani bugünden işe başlamanız lâzım.

— Başlıyalım zo.. Ne duruyoruz?

— Hayır.. Öyle değil. Konturat hepinizin bir arada işe başlamanızı emrediyor.. Halbuki biriniz eksik..

— Canım oğlanı kaçırdılar işte.. Bunda bizim ne suçumuz var?

Şenk asabileşti:

— Peki benim suçum var mı?

Bu suale verecek cevap bulamadılar. Şenk, giderken:

— Bu akşama kadar size müsaade!. dedi. Akşam saat yedide hepiniz bu otelde bulunmazsanız, yandınız yani..

Adam kapıdan çıktıktan sonra Onnik, arkadaşlarına döndü

— Bir pazarlık dalgasındayken bize adamakıllı bir kazık imzalatmışlar... Göroorsunuz şimdi kepazeliği!..

Biraz sonra otel direktörlüğünün telefon ettiği polis merkezinden memurlar gelmiş, araştırmıya, tahkikata başlamışlardı.

Üç ahbaba gelince, üçünün de çenelerini bıçaklar açmıyordu. Yalnız Saffet, arkadaşının başına gelebilmesi muhtemel felâketten ötürü fena halde telâşlanıyor, polislere meram anlatmıya çabalıyordu.

***

Ne çare!.

Ne o akşam saat yediye, ne daha ertesi akşam ve ne de bir hafta sonraki akşamlara kadar, gazetelerin kopardıkları bütün gürültülere, polisin bütün gayretlerine rağmen Hafızı bulmak mümkün olamadı. Konturat şartlarının bozulması yüzünden Mister Şenkin açtığı davada o kadar sür'atle görüldü ki üç arkadaş hayret içinde kaldılar. Farkına vardıkları şu oldu:

Bir hafta içinde, elde avuçta ne varsa hepsi, Şenkin cebine gitmişti. Beri yanda polis de kendilerine Amerikada on biner dolarlık bir kefalet gösteremedikleri için «Holivutta doksan bir günden fazla kalamıyacaklarını söylemişti.

Artık ne o eski neş'eden, ne de şevkten eser kalmamıştı. Hep birlikte Holivuttan öyle bir nefret eder olmuşlardı, ki bir an evvel buradan ayrılmaktan başka bir şey düşündükleri yoktu.

Bu arada bir gün, elde kalan elmaslardan birini satarak tedarik ettikleri para ile birer tayyare bileti aldılar ve Nevyorka hareket ettiler.

Gazeteler, birdenbire onlarla meşgul olmaz olmuş, kalabalık içinde meçhul birer insandan farkları kalmamıştı.

En güzel ümitlerle başlıyan hayal, nasıl da birdenbire ters oluvermişti.

***

Tam Nevyorkta vapura binecekleri gün, oturdukları otelin önünde

— İyi doktor mudur?..
— Fevkalâde... Ölen kaynanamı o tedavi etti...

bir taksi arabası durdu. İçinden inen zayıf bir erkekle soluk benizli fakat güzel bir genç, hemen Onnikle arkadaşlarının odalarına çıktılar.

Berikiler bavullarını hazırlamış, hamal bekliyorlardı. Kapı açılıp da içeri yabancı bir genç kızla Hafızın girdiğini görünce fena halde şaşaladılar. Biçare Hasbi, bir sual yağmuruna uğradı:

— Ne oldun ? Nereden çıktın ? Neden bu kadar zayıfladın?

Hafız, oturdu. Sonra:

— Kaçırdılar bizi ya işte!. dedi.

Ve başından geçen bütün macerayı anlattıktan sonra ilâve etti:

— Fakat kimin kaçırttığını da öğrenmedim değil hani?.

— Kimmiş?..

— O Mister Şenk olacak haydut... Bizim paralı olduğumuzu haber almış olacaklar, ki bizi soymak için bu dalavereyi uydurmuşlar..

Hafız gülerek ilâve etti:

— Maamafih dönüşte Viyanaya uğrıyacağım.. O bizim meşhur direktör Goldştayn yok mu? Onunla görülecek bir hesabım var..

Onnik:

— Bırak be birader, dedi. Elde avuçta bir şey kalmadıktan sonra...

Hasbi yine güldü:

— Bana dua edin.. İyi ki paralarımızın yarısını memleketteki bankalara yatırdımdı. Yoksa Metelikten milyona giderken yine meteliğe dönecektiniz...

. . . . . ,

İki saat sonra Nevyork limanından çıkan koca transatlantikte, Hafızın gelişile neş'elenmeğe başlıyan beş yolcu, yeniden vatan yolunda bulunmanın sevincile şakalaşıyorlardı..

Cemil Cahit CEM

SON

Bir Aşkın Romanı

Yazan: Pearl S. Buck

Çeviren: Adnan Tahir

NOBEL mükâfatını kazanan Amerikan kadın muharriri Pearl S. Buck'un bu eseri şimdiye kadar hiçbir romancının işlemediği sâf ve bakir bir mevzudur.

Beher cildin fiatı 125 kuruştur.

Bütün dünya dillerine çevrilen ve birkaç ay içinde milyonlarca satılan bu harikulâde aşk romanını okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Bütün kitapçılarda ve bayilerimizde bulunur.

Söz aramızda

YAŞAR GÖKNEL, NAZİLLİ:

1 — Tahsilim orta. Birtakım işlere girdimse de, hafif olmalarına rağmen çalışamadım, başı boş arkadaşlarla birlik oldum. Çalışabilmek için ne yapayım?

2 — Sevdiğim kız bizim evde kiracı. Fakat arkadaşım da onu seviyor. Kız onu benden fazla seviyor. Ne yapayım?.

SIRDAŞ: 1 — Ağır işlere gir, bir kere de onları dene. Yine sıkılırsan, miras yedilikten başka çare yoktur.

2 — Evi arkadaşına yüksek fiyatla satabilirsin.

●

HİLMİ SUNAY, ARAPKİR:

1 — Hürmet ettiğim, şimdi ölmüş bulunan bir tanıdığım üç gecedir rüyamda belli bir harabenin belli bir yerinde bir küp altın bulunduğunu söylüyor. Kazarsam küpü bulabilir miyim?

2 — Geceleri uzun müddet uyuyamıyorum. Hülyalarımın önüne geçmek için ne yapayım?.

SIRDAŞ: 1 — Bulmak ihtimaliniz yoktur, kazarken kazma ile küpü kırmak ihtimaliniz daha çoktur.

2 — Esat Mahmut Karakurtun romanlarını okuyun. Horul horul uyursunuz.

●

ALİ BEŞER, ARAPKİR:

1 — Gaz yağı bulunmuyor, bu uzun kış gecelerini nasıl geçireyim?

2 — Akşamki işini sabaha bırakma ve akşamın hayrından sabahın şerri iyidir ata sözlerine karşı nasıl hareket etmeliyim?.

SIRDAŞ: 1 — Işığa ihtiyaç hissettirmiyen meşguliyetler bulunuz.

2 — Birinci ata sözünün bugünkü işini yarına bırakma! olduğunu keşfediniz!.

●

P. MORALI, MİRGÜN:

1 — Yeniköyde bir gençle sevişiyorduk. Başkasile nişanlanmak için ayrıldık. Tekrar barışmak için ne yapayım?.

2 — Kızlar seveceği erkeği nasıl seçmelidir?.

SIRDAŞ: 1 — Kim nişanlanmak için ayrıldıysa o gidip tarziye vermelidir.

2 — Ama sual ha... Kızım, kız kısmı seveceği erkeği nasıl seçmesi lâzım geldiğini benden daha iyi bilir. Hele zamane kızları!.. Maamafih size bir çare öğreteyim: Film başladığı esnada bir sinemaya gider, bir koltuğa kurulursunuz. Yanınıza kim düşerse onu seçersiniz. Daha emin bir çare istiyorsanız bizim Cemil Cahide baş vurun. O, bu işlerin ehlidir.

●

İHSAN NAMIK KAYA, TARSUS:

Gönderdiğim şiirleri neşreder misiniz?

SIRDAŞ: Memnuniyetle ederdik. Zira, siz hakikaten şiir yazmak istemişsiniz ama, hususî kabiliyetiniz onları mizahî şiir haline koymuş. Heyhat ki yerimiz müsait değil...

SIRDAŞ

PARFÖM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

AHMET SAİT KİTABEVİ
NEŞRİYATI

BAHTİYAR PRENS

Meşhur İngiliz edibi Oscar Wilde'in bütün dünya dillerine çevrilmiş seçme hikâyeleri.
Fiatı: 60 Kuruş

●

1001 GÜN MASALLARI

Şarkın efsanelerle dolu hayatını canlandıran çok meraklı bir hikâye serisi.
Fiatı: 60 Kuruş

●

MİNE ÇİÇEKLERİ

Şair Salih Zeki Aktay.ın en güzel ve seçme hikâyeleri.
Fiatı: 60 Kuruş

●

ELDEBİR MUSTAFENDİ

Türk edebiyatının tanınmış hikâyecilerinden F. Celâliddin Göktulga'nın 25 adet en güzel ve kuvvetli hikâyeleri.
149 sahife: 100 Kuruş

●

TEMEL FRANSIZCA

Fransızcaya yeni başlıyanlar için elzem ve gayet kolay öğretici ve istifadeli bir eser.
Fiatı: 200 Kuruş

●

Bu eserler tekmil bayilerimizde bulunur. Okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Bu genç gelin
GÜZELLİK VE BAHTİYARLIĞI
bulmuş

«Ailenin çirkince bir uzvu telâkki olunmakla beraber, bütün ümidimi kaybetmişken otuz yaşlarımda evlendim. Zevcim diyor ki: Muvaffakiyetimin ve onu teshir edişimin yegâne âmili şayanı hayret tenim oldu. Onu da evlenmeden bir kaç hafta evvel kullanmağa başladığım (Beyaz renkte yağsız) Tokalon kremine medyunum. O çirkin ve donuk cildimi âdeta yeni bir şekle ifrağ ve bana yeni bir sevimlilik bahşetti. Tokalon kreminin cildim üzerindeki tesiri âdeta mucizeye benzer.»

ADEMİ İKTİDAR
ve bel gevşekliğine karşı
HORMOBIN
Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

BİR HAKİKAT

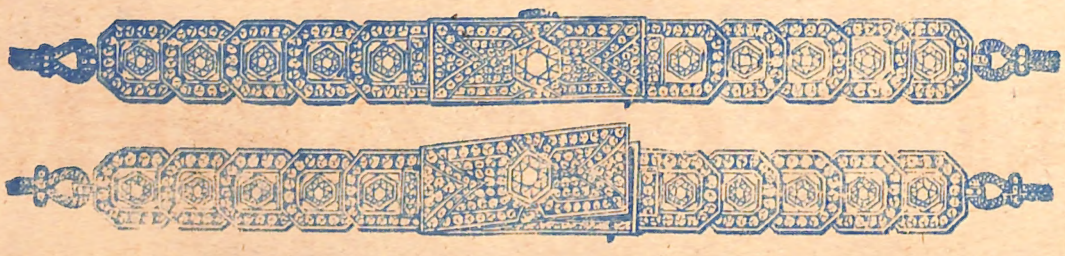

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8
Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

FALCI:

— Kızım kısmetin çok açık, amma velâkin araya sarışın biri giriyor, işlerini karıştırıyor, karıştırıyor amma üzülme.. İki hafta mı.. iki ay mı.. inşaallah sene değildir, başına devlet kuşu konacak! Bana haca hanım dedi idi dersin!

— İnşaallah haca hanım dediğin çıksın ben de sana bir entarilik alırım!

— Şu dediklerimi de unutma yap. Üç sabah gün doğmadan evinizdeki kuyuya oku üfle vereceğim kısmet taşlarını at.. Hiç dünya kelâmı etmeden gel yatağına yat...

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.